

противъ, който му привыкне, толкова бива благодаренъ, чтоо не може да живѣе безъ работъ. Трудна е праздность-та. Който сѣди празденъ, нему е мъчно, досадно и невесело. Кога нѣмаме никакъвъ родъ занятіе, захващаме да правимъ безбройны глупости; затова говори притча-та:

Бездѣліе мати злу.

Тогава ядемъ, безъ да сме гладны; пиемъ, безъ да сме жадны, и други подобны глупости правимъ; а отъ това безредно живѣние ставаме слабы, злополучны и повече-то сиромаси. Тогава никой не боли за насъ, зачтото всякъй говори: лѣнивецъ! ако бы работилъ, можалъ бы и той да е богатъ, както и ный. Не стои ся да му помагаме. Дѣца мои! и горчиво ако бы было работеніе-то, но това е десять пѣти погорчиво.

Па не думамъ, че трѣбва да работимъ всякога; зачтото и тѣло-то не може да понесе толкось много трудове. Нѣ, дѣца мои, трѣбва и да си почиваме, и да промышляваме и за тѣло-то ни отъ время на время наслажденія. Това е нужно за да пазимъ здравіе-то си. Но почиваніе-то е истиннъ пріятно, кога му ся наслаждаваме подиръ довольно утружденіе.

Трудъ-тъ е соль на почиваніе-то.

И така играйте, или ся забавлявайте, откакъ